

ZPRAVODAJ

DUBEN - 2009

„MOTIVAČNÍ POBYTY PRO RODINY SE ZDRAV. POST. DĚTMI“

Zpráva o průběhu projektu – březen 2009.

Projekt jsme zahájili 1. 7. 2008.

Stav databáze zájemců o motivační pobyty – momentální počet kontaktů je 602 rodin se zdravotně postiženým dítětem/mladistvým z 35 klubů. Databáze zájemců o připravované pobyty je průběžně aktualizována.

Březnového pobytu v Malé Morávce v Jeseníkách se zúčastnilo 58 účastníků. Koordinátorkou pobytu byla Lenka Haiserová z Klubu celiakie Brno – viz zpráva z pobytu

Dubnový pobyt na Malé Morávce se nám zkomplikoval tím, že rekreační středisko nám zrušilo, z ekonomických důvodů, další dva plánované pobyty – dubnový a červencový. Operativně jsme díky kontaktům Martiny Čížkové z Klubu Pohoda Svitavy a Aleně Peckové z Klubu Klubíčko Beroun domluvili náhradní střediska. Pro dubnový termín Penzion Badinka ve Svojanově u Borušova. Většina účastníků změnu střediska akceptovala, někteří se přehlásili na červencový termín, který se bude konat v Rekreačním středisku Nad starým mlýnem ve Šlovicích.

Žádali jsme o změnu malého rozsahu v rozpočtu – vytvoření nových položek na publicitu a výtvarný a spotřební materiál na pobyty.

Probíhaly další činnosti na administraci projektu jako aktualizace soupisky nákladů a její pravidelná tříměsíční kontrola s účetní firmou, evidence došlých přihlášek, zaplacených účastnických poplatků na pobyty, komunikace se zájemci o pobyty, aktualizování zprávy o projektu, apod.

Začaly přípravy květnového motivačního pobytu v termálních lázních Štúrovo. Je přihlášeno 72 účastníků (22 rodin).

Webové stránky Asociace byly aktualizovány měsíční zprávou o projektu.

Martina Smolíková
koordinátor projektu

Závěrečná zpráva a vyhodnocení pobytu

Tohoto pobytu se zúčastnilo celkem 64 lidí tzn. 17 rodin se zdravotně postiženým dítětem+ 6 asistentů, kteří měli na starosti zábavnou část , tedy nabídku speciálních volnočasových aktivit pro děti v odpoledních a večerních hodinách. Všechny tyto činnosti byly nepovinné. Pro upřesnění uvádím, že

tohoto pobytu se zúčastnilo 5 dětí s DMO, 2 děti s autistickými poruchami, 2 děti s Downovým syndromem, 1 dítě s kraniostenózou a 13 dětí s celiakií.

Strava byla 3x denně, tedy plná penze. Jelikož 8 rodin mělo dítě postižené celiakií, vařila se navíc strava bezlepková.

Nástup na ubytování začal v sobotu 14.3.2009 po 14 hodině. Většina rodin přijela cca do 17.00 hodin. Po večeři se rodiče seznámili s organizačními záležitostmi. Všichni účastníci byli po náročném prvním dni unaveni, proto jsme se rozešli kolem 21. hodiny.

Každý den před snídaní probíhala ranní rozcvička a po snídani téměř všechny rodiny vyrazily na sjezdovky, procházky atd., po obědě a poledním klidu měly děti možnost zapojit se do různých činností s našimi asistenty, např. výtvarných, sportovních, sledování pohádek a filmů. Naši asistenti v průběhu celého týdne seznamovali rodiče s možnostmi buď individuálních nebo hromadných výletů. Rodiny nejčastěji jezdili do lázní Karlova studánka a to i opakovaně. Dále měli možnost výstupu na Praděd. Po večeři se děti mohli opět zapojit do různých programů a po skončení a uložení dětí do postelí se konaly každý večer posezení s rodiči. Téměř každý den byly pro ně přichystány přednášky různých témat. Po přednášce ještě rodiče pokračovali ve společné a zábavné konverzaci a tak to šlo v podstatě po celý týden.

V neděli se konala první přednáška na téma stres, masáže s profesionální masérkou. Co se týče teorie, probírala se otázka pomoci rodin s postiženým dítětem. Jedná se hlavně o vzájemnou pomoc obou rodičů mezi sebou, aby nedošlo k celkovému vyčerpání. Další možnou pomocí je právě masáž. Člověk si musí uvědomit, jakou pomoc jeho tělo potřebuje. U masáže jde o to, aby se člověk cítil příjemně a měl z ní nejlepší užitek. Masáž nesmí bolet, bolest musí být na hranici bolesti a člověk musí během masáže s masérem komunikovat. Masáže by se rozhodně neměly provádět, pokud je člověk vyčerpaný, pokud má potíže se srdcem nebo horečky. Dále je zákaz masírování u těch lidí, kteří mají otevřené rány. Způsobem relaxace jsou též bublinkové masáže, chůze, lyžování, plavání, jízda na kole. Každý jedinec by měl vždy hledat takové vyrovnaní vůči svému způsobu života. Po dobu celého pobytu měli všichni účastníci možnost individuálních masáží za poplatek.

Další akce pro rodiče se konala v úterý večer. Jednalo se o ukázkovou a ochutnávkovou akci p. Kyllarové z Brna, která předvedla svoje umění na multifunkčním přístroji Thermomix, který ocení především matky, které pečují o děti, které vyžadují jakoukoliv přísnou dietu, např. bezlepkovou, bezmléčnou, diabetickou, jaterní, redukční apod. Tento přístroj je vyroben na bázi vaření v páře kompletního menu v jednom a tudíž se jedná o nejzdravější způsob vaření. Mimo to také drtí cokoliv od ořechů, obilí až po zmrzlé maso. Dále míchá pomazánky všeho druhu a používá se i pro výrobu různých nápojů od kávy až po míchané nápoje a džusy. Tato akce byla rozdělena do dvou částí, v první p. Kyllarová připravovala různé dobrůtky pro děti: nutellu bez mléka, ovocnou šťávu a v druhé části z předem připravených ingrediencí uvařila zeleninovou polévku, pomazánku z tuňáka s pečivem a ovocnou šťávu. Tato akce měla velký ohlas. I pro p. Kyllarovou byla tato návštěva na pobytu úžasným zážitkem mimo jiné i proto, že se poprvé ocitla mezi našimi dětmi různých druhů postižení, které jí při ukázkách přístroje s nadšením asistovaly.

Dalším tématem pro středeční odpolední přednášku bylo téma celiakie a problémy s ní spojené. Toto téma se rozvinulo i na potíže zažívacího ústrojí u dětí s Downovým syndromem a u dětí s autistickými poruchami. Přednášku vedl MUDr. Jaroslav Utěšený, csc z II. dětské gastroenterologické kliniky v Brně-Černých polích. Přednáška byla velmi zajímavá, následovala poradna a dále diskuze s rodiči a trvala až do 18.00 hod.

Poslední přednáška se konala ve čtvrtek odpoledne, kterou zahájila p. Martina Smolíková z Asociace rodičů a přátel zdravotně postižených dětí v ČR. V úvodu všem přítomným představila projekt Blokovaného grantu na Motivační pobyt. Po ní pokračovala p. JUDr. Zdenka Cupková taktéž z ARPZPD, která hovořila na téma sociálně právní. V pátek ráno pak ještě probíhala individuální právní poradna.

Na závěr bych chtěla konstatovat, že pobyt splnil cíle projektu zaměřeného na pomoc rodinám se zdravotně postiženými dětmi a to udržet a případně rozvíjet dál soudržnost rodiny a posílení vazby rodič a jeho dítě. Dalším cílem projektu byla regenerace sil rodičů, výměna informací mezi rodiči a vzdělávání rodičů a to bylo v daném případě taktéž splněno.

Koordinátor pobytu Lenka Haiserová

Podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejska a Norska v rámci Finančního mechanismu EHP a Norského finančního mechanismu prostřednictvím Nadace rozvoje občanské společnosti.

DOTOVANÉ POBYTY NA ROK 2009

Žádáme Vás o nahlášení informací ohledně Vašich pobytů, na které jste žádali dotaci.

Jedná se o přesný termín, adresu a kontakt na středisko(správce), kontakt na hlavního vedoucího pobytu, jméno lékaře a druh postižení účastníků pobytu (jedna vada!).

To vše písemně do 10. května 2009

OZNAČENÍ OSOBY V MOBILNÍM TELEFONU

Označení osoby v mobilním telefonu v případě nouze (ICE)!

Záchranáři a zdravotníci si všimli, že při dopravních a jiných nehodách mají zranění při sobě obvykle mobilní telefon. Při záchranných akcích však cizí osoby nevědí, koho z dlouhého telefonního seznamu mají kontaktovat. Personál záchranné a rychlé zdravotní pomoci proto navrhuje, aby každý měl v telefonním seznamu na svém mobilním telefonu rozpoznatelný seznam kontaktních osob pro případ nouze.

Mezinárodně uznávaný pseudonym je **ICE** (In Case of Emergency). Pod tímto jménem bychom ve svém mobilním telefonu měli uvést telefonní číslo a osobu, kterou v případě nouze může kontaktovat policie, záchranná zdravotní nebo hasičská služba. Pokud chcete jako nouzový kontakt uvést více osob, použijte pseudonymy **ICE1, ICE2, ICE3** atd. Je to jednoduché a nic to nestojí, a může přitom zachránit život.

Pošlete, prosím, tuto zprávu dalším svým známým, aby se toto označení v Česku všeobecně více ujalo...

Marta Dušková, vedoucí marketingu, Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR, pobočka Praha
U Výstaviště 17, 170 00 Praha 7, tel.č. 233 002 391, 602 206 427, e-mail Marta.Duskova@zpmvcr.cz

INSPEKCE SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

<http://www.osnoviny.cz/inspekce-socialnich-sluzeb-invaze-nekompetentnich-polobohu>

Invaze nekompetentních „polobohů“

V našem malém sociálním zařízení proběhla nedávno všemi obávaná inspekce sociálních služeb a kontrola standardů kvality poskytovaných sociálních služeb. Ráda bych se s vámi podělila o své postřehy, které ve mně tato inspekce zanechala.

Každý, kdo pracuje delší dobu v sociální oblasti, ví, že se nám všem, kteří děláme sice velice záslužnou, ale naprosto nedocenenou a téměř charitativní práci, nedostává ze strany nadřízených orgánů a především ministerstva téměř žádné opory. Na jedné straně ministerstvo vyplácí přidělené granty s obrovským zpožděním, na straně druhé chce mít celý grant vyúčtovaný v tom roce, na který byl přiznán.

Jsmo snad v pohádce, abychom si jako poskytovatelé sociálních služeb na provoz zařízení vyčarovali peníze? **Ministerstvo tímto nutí ředitele těchto zařízení k zadlužování z různých zdrojů**, což je jim pak následně ostře vytýkáno. Nežádají si ale kritické situace zoufalé činy? Nebo si lidé z MPSV myslí, že ředitelé a zaměstnanci ze svých titěrných platů naspoří v průběhu roku tolik, že poté budou sociální zařízení, ve kterém pracují, celé první čtvrtletí dotovat automaticky ze svého?

A teď k inspekci samotné

Donedávna jsem si mylně myslela, že slušný člověk, který svoji práci odvádí poctivě a má ve všem čisté svědomí, nemusí mít z žádné inspekce obavy. Já i moje kolegyně jsme ale byly brzy svých ideálů zbaveny.

K nám přidělená komise se skládala z pěti členů: tři byli zaměstnanci Magistrátu hlavního města Prahy, takže lidé, kteří vůbec neznají problematiku provozu sociálního zařízení, a když, tak jen čistě teoreticky; jeden člen byl na volné noze (sám to takto nazval) a poslední byl ředitelem sice sociálního zařízení, ale úplně jiné struktury, než je naše zařízení.

Již tady je chyba. Jak podnětně poznamenalo naše vedení, vždy by měl být alespoň jeden člen inspekčního týmu dlouholetým praktikem v tom samém provozu, do kterého inspekční tým jde, protože každý z poskytovatelů sociálních služeb má svá specifika (denní, týdenní, celoroční stacionář, ale i velké či naopak malé zařízení) a pro naprostou objektivitu a spravedlnost je třeba toto brát na zřetel.

Komise nám vytýkala množství nedostatků, ale převážná většina byla z jejich pohledu v nedostatku vnitřních předpisů, nařízení, rozpracování všech možných a nemožných situací, které mohou snad někdy v budoucnu nastat. Zkrátka jsme stále ještě málo zatěžováni byrokracií, a i když jsme malé zařízení, podle komise je třeba klást důraz na "papíry".

Na mnou několikrát položenou otázku, kdo zaručí, že i když budou zařízení zavalena různými dokumenty, že se bude podle nich pracovat, na toto mi nebylo odpovězeno. V našem zařízení totiž děláme s čistým svědomím vše pro plnohodnotný život našich klientů v praxi a nebazírujeme tolik na "papírování", jehož je i v tak malém zařízení na můj vkus až moc.

Bohužel komise nám nepřímou potvrdila, že pro její členy **není tolik důležité, jak se prakticky pracuje s klienty, jestli jsou spokojeni**, ale důraz byl kladen pouze na množství a objem dokumentů! Rozhovory s klienty - to byla jedna obrovská fraška! Komise pokládala našim klientům mnohdy zavádějící dotazy, s čímž by se těžko vyrovnával v takovém stresujícím ovzduší zdravě myslící člověk, natož člověk s mentálním postižením. Cokoliv klienti řekli, bylo okamžitě bráno za "bernou minci", i když plno věcí tito mentálně postižení lidé nemyslí tak, jak to řeknou.

Nelíbilo se nám, že klienti, kteří jsou svéprávní, byli s členy komise samotní, nesměli jsme se těchto "výslechů" účastnit, a po pozdějších rozhovorech s našimi klienty jsme přesvědčeni, že otázky byly zavádějící, nevíme, proč nebyly pro možné pozdější spravedlivé zhodnocení nahrávány, nebo proč nebyl přizván nějaký nestranný svědek, aby mohla později být posouzena objektivita rozhovorů.

Bláhově jsem si myslela, že inspekční komise se bude třeba po dobu jednoho týdne pohybovat mezi našimi klienty a pozorovat, jak se jim u nás daří, jak jsou spokojeni a zda jsou v praxi plněny standardy kvality. To se nestalo: komise si mimo zhruba hodinový rozhovor s každým klientem našich uživatelů služeb vůbec nevšímal a nezajímali ji. Z hodinového rozhovoru s každým klientem si údajně udělala přesný obrázek toho, jak se u nás klientům daří a jak u nás žijí. Zdá se mi to pro objektivní a spravedlivé posouzení opravdu žalostně málo.

Při rozhovorech inspektorů s vedením zařízení, kterých jsem se přímo účastnila, jsme si s mojí nadřízenou připadaly **jako u výslechu StB**. Tento "výslech" trval bezmála tři hodiny bez přestávky, další den pak znovu, a já osobně jsem si po těchto sezeních připadala, že jsem podle gest a netaktních poznámek inspektorů největší darebák a zločinec. Stejný pocit měly všechny mé kolegyně, které se účastnily jiného sezení s inspektory.

Proto v nás přetrvává pocit, že inspektoři usilují jen o to, najít za každou cenu, a to i za cenu dohadů a polopравd z jejich strany, každou malichernost (mnohdy se jednalo jen o slovíčkaření, co nám bylo vyčítáno), jenom **aby jejich výsledný verdikt spěl k likvidaci zařízení**.

Můj celkový dojem z inspekce v našem zařízení byl velmi negativní. Inspektoři se k našim klientům i zaměstnancům chovali povýšeně, až přezíravě, nerespektovali svůj rozepsaný plán práce jednotlivých dnů a v případě, že byla přetažena doba plánovaného ukončení inspekce toho kterého dne ze strany inspektorů, a to až o několik hodin, neměli inspektoři ani tolik slušnosti, aby nám to oznámili a domluvili se s námi na dalším časovém výhledu.

Navíc jsme od doručení o zahájení inspekce k skutečnému praktickému zahájení v našem zařízení měli sotva čtrnáct dní, nebyl vůbec brán ohled na to, že v té době probíhaly jarní prázdniny dětí našich pracovníků, a mnohé si chtěly proto čerpat dovolenou. Zkrátka **bylo s námi jednáno jako s otrocky těchto "polobohů" - inspektorů.**

Člověku je smutno, když se k nám (poskytovatelům sociálních služeb) MPSV na jedné straně chová přezíravě, stěžuje si na nedostatek financí ve státním rozpočtu a razantně snižuje dotace pro zařízení a na straně druhé uvolňuje statistické honoráře na nesmyslné inspekce, které nám všem ztěžují již tak nelehkou práci a odrazují tím i tu poslední hrstku lidí, kteří tuto zásluhou práci vykonávají.

Jana Šauflová

JSOU INSPEKCE V SOULADU SE ZÁKONEM?

<http://www.helpnet.cz/aktualne/24812-3>

Jsou inspekce kvality sociálních služeb v souladu se zákonem?

Zákon č. 108/2006 o sociálních službách pracuje při kontrole kvality sociálních služeb (zejména v § 97 a 98) s pojmy jako je inspekce, inspekční tým, inspektor. Pravomoc inspektora a celého inspekčního týmu je velká: rozhodnutí vypracované na základě „inspekční zprávy“ může vést k likvidaci sociální služby odejmutím registrace a nemožností čerpat veřejné prostředky, které dnes tvoří většinu přímých nebo zprostředkovaných (příspěvek na péči) příjmů sociálních služeb. Dušan Dvořák ve svém článku vyslovuje názor, že v praxi probíhá inspekce často v rozporu se zákonem. Uvítá kritické podněty a právní analýzy.

Jako poskytovatelé i uživatelé sociálních služeb i jako občané oprávněně očekáváme, že inspektor má určitou kvalifikaci, zkušenosti a je náležitě specializovaně proškolen. O naplnění tohoto očekávání v případě (některých) inspektorů sociálních služeb svědčí seznam proškolených a školených inspektorů na stránkách MPSV.

Žádný inspekční orgán v sociálních službách ale neexistuje jako např. v případě školní, drážní, obchodní či policejní inspekce. **Z dnešních inspektorů sociálních služeb ovšem nemá nikdo právoplatný a platný dekret, průkaz, jmenování či jiné osvědčení dokládající, že je inspektor.** Inspektorem může být de facto kdokoli, koho na danou práci najme kraj nebo pražský magistrát, popř. MPSV. O legislativním paskvilu blíže nedefinovaného pojmu „specializovaný odborník“, který se také může ze zákona inspekce účastnit, ani nemluvě.

Statut inspektora sociálních služeb dle mého nelze odbýt pouze odkazem na zákon o státní kontrole, tzn. že se mohou stát inspektorem jen základě písemného pověření úřadu (§ 9, zákona 552/1991 Sb. o státní kontrole) vykonat v konkrétní sociální službě inspekci a být pouze z toho titulu inspektorem. Nehledě na primární zaměření státní kontroly na hospodaření, neboť státní kontrola má být: „... zaměřená na hospodaření s finančními a hmotnými prostředky České republiky a plnění povinností vyplývajících z obecně závazných právních předpisů nebo uložených na základě těchto předpisů“, (§ 3, zákona 552/1991).

Zákon 108/2006 navíc říká, že zákonem o státní kontrole se řídí pouze **postup** při provádění inspekce, nikoli to, co **postupu** při provádění inspekce kromě jiného předchází: že existují profesionálové (zde se statutem inspektora), kteří postup dle zákona o státní kontrole respektují.

Jmenovat inspektorem dokonce jakékoli zaměstnance úřadu, který inspekci nařídil, jak žádá zákon 108/2006, úřadu, na němž je daná sociální služba z mnoha ohledů existenčně závislá (finance, registrace) je velmi pravděpodobně **střetem zájmů**.

V praxi jde velmi často o kontrolovaným subjektům známé úředníky sociálních odborů krajských úřadů, se kterými vstupují do různých vztahů a kteří (spolu)rozhodují o nejen o finančních prostředcích na danou sociální službu. To může být rovněž **v rozporu se samotným zákonem o státní kontrole**: při státní kontrole nesmí jít o podřízenou roli kontrolovaného subjektu. Úředník krajského úřadu může být inspektorem dokonce **v rozporu se samotným zákonem 108/2006**, neboť ten uvádí: „Inspektor nesmí být v pracovněprávním ani **obdobném vztahu** k žádnému z poskytovatelů sociálních služeb v kraji, v němž vykonává inspekci.“ Princip nestrannosti je při inspekci nesmírně důležitý, v praxi je přímo zákonem 108/2006 popíraný.

Mám mezi inspektory přátele a vím, že jsou to příkladní odborníci ve své profesi terapeutů, poradců, šéfů sociálních služeb a jde jim o sociální začlenění lidí se znevýhodněním, čili podstaty zákona 108/2006.

Nicméně z útržků opakovaných zpráv o „šílených inspekcích“ můžeme soudit, že ne každý inspektor je vzdělaný, citlivý a zkušený a unese odpovědnost, kterou mu úřad dle zákona o státní kontrole svěřil. Za situace, kdy je výklad standardů kvality profesionály včetně inspektorů vykládán odlišně a záruka financování **registrovaných** sociálních služeb je odbyto větou „na dotace není právní nárok“, nelze než se rozhodnout, zda není lepší upéct inspektorům koláče a po přátelské desetiminutovce u kávy je namísto inspekce poslat domů.

Dává nám k tomu zákon oporu?

Jsem přesvědčen, že ano. Ústava nepovoluje svévolnou šikanu a buzeraci občanů státem, dlouhodobý útlak, vydírání a cílené vyloučení určité skupiny obyvatel.

Nebudu ale kvůli inspekcím podávat trestní oznámení na neznámého pachatele pro zneužití pravomoci veřejného činitele a špatnou správu a hospodaření se svěřenými prostředky. Spíš hledíme kvalitní právníky (a peníze na ně) pro hromadnou žalobu na ty, kdo zneužívají (úmyslně vytvořených?) chyb zákona o SS a dokažme, jak je zákon protiústavní, popírající svůj vlastní smysl (sociální začlenění) a jak letí veřejné prostředky komínem a nikomu na ministerstvu, kteří mají peníze řádně spravovat, to nevadí. Jaké povinnosti na nás státní aparát nakládá a jak nedodržuje elementární dohody, termíny a závazky a současně nám brání vykonávat práci dle toho minima kvality, které mají standardy pro veřejnost garantovat. Jak je nám zákonem zabráněno "podnikání" v SS a je dokonce zákonem zapovězen příjem finančních prostředků od uživatelů, kteří mají státem poskytnutý příspěvek na péči (např. služby sociální rehabilitace, ale nejen ty). Absurdistán natřetí.

Náš kraj si na inspekci registrované sociální služby [naší bezbariérové školy Ateliér ALF "netroufne"](#). Poslal bych je k šípku už kdyby mi poslali dopis o tom, že chtějí udělat inspekci. Na přátelské povídání u koláče a kávy se na krajský úřad nechám pozvat vždycky rád. Na olomouckém krajském úřadě totiž došlo k zajímavé kumulaci ochotných a vzdělaných úřednic a úředníků. Vždycky je o čem si povídat a káva a koláče tam chutnají.

Vaše kritické podněty a právní analýzy vítá Dušan Dvořák

☑ EVROPSKÁ KONFERENCE O SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH

Vážená paní, vážený pane,
věnujte prosím pozornost následující informaci.

Ve dnech 22. – 24. června 2009 se v Praze uskuteční již 17. ročník Evropské konference o sociálních službách. Tato významná akce se sociální tematikou se uskuteční jako oficiální akce předsednictví ČR v Radě EU za finanční podpory Ministerstva práce a sociálních věcí ČR. Pořádající organizací je nezávislá síť pro rozvoj sociálních služeb v Evropě ESN (European Social Network). Svaz měst a obcí České republiky se spolupodílí na pořádání této akce a vzhledem k jejímu významu zajistil překlad webových stránek konference do češtiny. Naleznete zde veškeré informace týkající se programu, místa konání a způsobu registrace.

<http://www.esn-eu.org/prague/cz/index.html>

Konference poskytne těm, kdo se soustředí na budoucnost sociálních služeb, a to ať už na místní, krajské, národní nebo evropské úrovni, výjimečnou příležitost naučit se novým věcem, zlepšit jejich porozumění i sociální politiku a praxi v této důležité oblasti. Akce je určena jak pro úředníky, politiky, tak pro manažery či odborníky v této oblasti.

Letošní ročník je zaměřen na téma „**Kvalita a výkon v sociálních službách**“ a představí několik klíčových otázek včetně následujících témat:

- Jaké systémy kvality dnes existují v různých částech Evropy a jak můžeme hodnotit jejich výsledky?
- Měli bychom se, v rámci stále mobilnější Evropy, spíše soustředit na společné standardy a principy?
- Jak se mohou ti, kdo využívají sociální služby, podílet na monitorování jejich kvality?
- Jaká by měla existovat rovnováha mezi náklady, výkonem a kvalitou a jak může kontrahování nebo zadávání služeb fungovat jako páka vedoucí ke zvýšení úrovně standardů a zajišťování lepších služeb lidem?

Konference bude probíhat v českém, anglickém, francouzském, německém, italském a španělském jazyce. Očekává se přibližně 400 účastníků z 25 zemí. Pro členy Svazu měst a obcí ČR, ale i pro další organizace veřejné správy a nestátní neziskové organizace jsou v omezeném množství k dispozici slevy z účastnického poplatku.

O novinkách spojených s konferencí Vás bude dále informovat organizace ESN formou e-bulletinu.

Budeme potěšeni Vaší účastí na této svým rozsahem ojedinělé akci v rámci sociálních služeb.

S pozdravem, Ingrid Štegmannová

Mgr. Ingrid Štegmannová, Vedoucí oddělení vnějších vztahů

Tel.: 234 709 718, Fax: 234 709 786, E-mail: stegmannova@smocr.cz

Svaz měst a obcí ČR, Kongresové centrum Praha, 5. května 1640/65, 140 21 Praha 4

<http://www.smocr.cz>

WWW.HANDYCARD.CZ

Vážení přátelé,

společnost CAR CLUB, chráněná dílna, připravila ve spolupráci s Národní radou osob se zdravotním postižením nový program HANDY CARD.

V podstatě se jedná o informační a slevový portál pro skupinu více než 400 000 zdravotně postižených lidí, kterým bude nabídnuta účast v tomto programu formou slevové karty s identifikací držitele, na základě které mohou obdržet nabídku produktů a služeb firem, které jsou registrovány v on-line katalogu HANDY CARD – www.handycard.cz. Nabídka těchto firem je stále aktualizována.

Držitelé karet zde získají i podrobné informace o nabídce a kontaktních osobách inzerujících firem.

Ze zkušenosti našich činností pro zdravotně postižené víme, že nejdůležitějším faktorem je získání důvěry této skupiny občanů.

Jako jednu z našich referencí uvádím náš společný program se společností Škoda-auto a Škofin, který používáme v řešení dopravní mobility handicapovaných. Jde o prodej osobních vozů za zvýhodněných podmínek.

Dovolujeme si Vás požádat a rozšíření informace o tomto programu do Vašeho okolí, všem osobám se zdravotním handicapem, kteří by určitě rádi využili tohoto slevového programu.

Dále Vám nabízíme možnost vzájemné výměny odkazů na webové stránky.

Vážení přátelé,

v případě jakýchkoliv dotazů mne neváhejte kontaktovat.

S přáním pěkného dne, Jaroslav Skalický, specialista RCPM,

CAR CLUB s.r.o., Lánovská 633,543 01 Vrchlabí

Tel.: +420 728 971 769, e-mail: skalicky@carclub.cz, www.handycard.cz, www.carclub.cz

JINÉ ODPOLEDNE

Dobrý den,

ráda bych vás informovala o možnosti zapojit děti s mentálním postižením nebo autismem do běžných zájmových kroužků za pomoci asistenta z Jiného odpoledne.

Program Jiné odpoledne, zřízený o.s. Máme otevřeno?, je jedinou službou tohoto typu v Praze a okolí. Je realizován od roku 1998, během 10 let jím prošlo téměř 70 dětí, z nichž některé využívaly služeb programu až 5 let.

Hlavní náplní služby je pravidelná asistence v kroužku a doprovod na cestě. Rozsah poskytované asistence je individuální podle vzdálenosti a délky kroužku. Většinou se jedná o 3 hod. týdně. Děti navštěvují kroužky zřízené Domy dětí a mládeže, např. keramiku, výtvarný nebo chovatelský kroužek, plavání a cvičení v Sokole. V současnosti je v programu zapojeno 20 dětí. Během roku 2008 prošlo programem 27 dětí.

Rodiče platí pouze kurzovné kroužku, asistent je hrazen od organizace. Koordinátor programu zajišťuje výběr kroužku a asistenta, dále vzdělávání asistentů, měsíční supervizi asistentů. Každému dítěti je vypracován Individuální plán rozvoje, ve spolupráci s rodiči a asistentem (1x ročně).

Pokud budete mít v poradně rodinu s dítětem, které je schopné zapojit se do kroužku (baví ho výtvarná činnost, sport nebo zvířata, vydrží se soustředit alespoň 30 min. a je zvyklé na kolektiv dětí – třeba jen ve stacionáři), můžete jim doporučit integrační program Jiné odpoledne.

Více informací na: www.mameotevreno.cz sekce Jiné odpoledne.

Díky za spolupráci.

Mgr. Kateřina Herciková, koordinátorka programu Jiné odpoledne
MÁME OTEVŘENO?, o.s., sdružení pro integraci lidí s postižením
Hradešínská 47, 100 00 Praha 10, tel: 222 511 216, 775 700 464
katerina.hercikova@mameotevreno.cz, www.mameotevreno.cz

inzerce...

RAMPA

Dobrý den,

jmenuji se Pavlína Foltisová a bydlím v Opavě. Žijeme v panelovém bytě 2+1 po babičce, která byla na vozíku. Byt je upraven pro vozíčkáře a na chodbě je namontována rampa, která umožňuje bezbariérový vstup do bytu. Brzy se budeme stěhovat a rampu budeme muset demontovat, rádi bychom touto cestou plošinu věnovali člověku, který ji bude potřebovat.

Specifikace : délka rampy 360 cm, celkové převýšení 144 cm (8 schodů x 18 cm)

Prosím o brzkou odpověď, předem děkuji a přeji hezký den Foltisová Pavlína, pavlafoltisova@post.cz

finance...

NOVELA NAŘÍZENÍ VLÁDY O PLATOVÝCH POMĚRECH....

74
NAŘÍZENÍ VLÁDY
ze dne 16. března 2009,
**kterým se mění nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců
ve veřejných službách a správě**
Vláda nařizuje podle § 123 odst. 6 písm. g) zákona
č. 262/2006 Sb., zákoník práce:

Čl. I

Nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, se mění takto:

1. V § 4 odst. 8 se slova „až 3“ nahrazují slovy „a 2“.
2. V § 4 odst. 10 se slova „až 3“ nahrazují slovy „a 2“.
3. V § 5 se odstavec 2 včetně poznámek pod čarou č. 16 až 22 zrušuje. Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.
4. V § 5 odst. 2 se číslo „3“ nahrazuje číslem „2“.
5. V § 8 odst. 1 se číslo „4“ nahrazuje číslem „3“.
6. Příloha č. 1 se zrušuje. Dosavadní přílohy č. 2, 3 a 4 se označují jako přílohy č. 1, 2 a 3.
7. V nadpisu přílohy č. 1 se slova „odst. 2“ nahrazují slovy „odst. 1“.
8. V nadpisu přílohy č. 2 se slova „odst. 3“ nahrazují slovy „odst. 2“.

Čl. II

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 2009.

Předseda vlády:

Ing. **Topolánek** v. r.

Místopředseda vlády

a ministr práce a sociálních věcí:

RNDr. **Nečas** v. r.

NADACE O2

Vážení,

dovolujeme si Vás informovat o zahájení grantového řízení Nadace O2 pro rok 2009, které bylo vyhlášeno 18. března 2009.

Program Regionální granty Nadace O2 se zaměřuje na podporu sociálně a zdravotně znevýhodněných dětí a mládeže, aktivní využití volného času dětí a mládeže, jejich výchovu a vzdělávání a na problémy jejich komunikace. Finanční podporu mohou žádat nestátní neziskové organizace jako občanská sdružení, obecně prospěšné společnosti a církevní právnické osoby.

Důležité informace potřebné pro správné vyplnění žádosti, přiložení nezbytných dokumentů k žádosti o grant, adresu pro zaslání projektu a také informace o průběhu grantového řízení jsou uvedeny na našich internetových stránkách: www.nadaceo2.cz a v příloženém průvodci. Formulář žádosti o grant Vám zasíláme v příloze a je také dostupný ke stažení na našich internetových stránkách.

Uzávěrka přijímání projektů je 4. května 2009.

Projekty, které budou zaslány po tomto datu, případně nebudou obsahovat veškeré požadované údaje, nebudou postoupeny k hodnocení.

S pozdravem a přáním mnoha úspěchu ve Vaší činnosti
Jitka Heřmanová, Manažerka grantového programu Nadace O2

Redakční rada:

Martina Smolíková, Marie Havlíčková

(224 817 438, 224 817 393)

Vydává Asociace rodičů a přátel zdravotně postižených dětí v ČR, o.s.

Karlínské nám. 12

186 03 Praha 8 - Karlín

(pro vlastní potřebu)

fax: 224 817 438 e-mail: asociace@arpzpd.cz http:// www.arpzpd.cz